Molnar, Jozsef
Izvorul

Spre încântare, nu doar ca impresionare, ci chiar o întrupare/rematerializare, ce ar a-trage mai tare? Natura cu izvorul, frust-sălbatică, mai pe geometric din fâșia pe dreapta? Sau uman-natura stânga-centrală, amfora oamei și încoronarea vegetală?! Floral-elementalul complinind umanul?!
Tocmai confruntarea mediu impetuoasă dintre atitudinea nesfioasă și curge-rea neviguroasă duce spre sublimare și chiar ușoartă divinizare.
Cine-ce (se) dăruiește? Uman și universal, confrerii de divin, și de nu în plin!?
Cromaticul dialog evident dintre albul pânzei de pe picior și al celui vag depărtat izvor...

Damian Luz